

השוטר רצה להתעסק עם הבחורה -

ועל כן דרש לערוך אצלה חיפוש

חיפוש שלא לשמו

אביטל עיכר הציצה דרך החלון אל הרחוב. למטה בפניה עמד השוטר גבה הקומה, אשר ניצב שם בזמן האחרון מדי יום ביומו בשעה בה נהגה לצאת לעבודה.

אביטל היתה שחקנית תיאטרון וסרטים, ומבטים מעריצים וחוששים של גברים לא היו זרים לה. גם פניות מצד אנשים שלא הכירה, ואשר ברכו אותה לשלום או ניסו להתחיל איתה לא הפליאו אותה. לכן כאשר הבחינה בשוטר המציץ בה בהעצרה מדי יום רק חיכה וחלפה על פניו בדרכה לחזרות להצגה החדשה.

אבל בוקר אחד, כאשר השוטר ניסה לקבוע איתה פגישה, פשוט הסבירה לו כי הוא לא בראש שלה, ושיתחפף בבקשה.

למרות שאביטל היתה מומחית גדולה בדחיית מחזרים, לא נסוג השוטר כמלוא הנימה. להיפך, הוא הפך קשוח וקריזי ואמר לה: "תראי גברת, אני בסך-הכל ממלא את תפקידי, אני חושד בך שכמו כל השחקנים ואנשי הבהמה גם את משי תמשת בסמים, ובארנק יש חשיש. לכן אני רוצה לעשות בו חיפוש". אביטל נדהמה, אבל בהיותה אזרחית שומרת חוק, רחוקה מעולם הפשע, שמעולם לא היה לה מגע עם המישרה, החווירה, ומסרה

בצייתנות את ארנקה לבדיקה. השוטר הציץ פה ושם, לא מצא מאומה, אמר לה שלום קנטרני והלך לדרכו.

כמה מחבריה של אביטל הסתבכו בזמנו בענייני סמים, חלקם עמד לדין והורשע, ואביטל ידעה שזה עניין רציני. היא חשבה שלשוטר יש סמכויות חיפוש במקרים כאלה. היא מיהרה לחזרה, וניסתה להוציא את העניין מראשה.

למחרת שוב חיכה השוטר ליד הפינה וניגש אליה. "בוקר טוב", אמר לה, "אני מבקש לבדוק ולחפש בארנקך אחרי סמים". הפעם התרחחה אביטל וצעקה על השוטר: "אתה יודע שאין לי שום דבר בארנק! אתה סתם מתנכל לי! אם לא תעזוב אותי מיד, אפנה לממונים עליך ואספר להם את כל הסיפור!" אביטל תלתה במהירות את ארנקה ברצועה על צווארה, והתנגדה לפתוח אותו לפני השוטר.

"את חושבת שאין לי סמכות לחפש בתיקך? בכל מקום יש לשוטר סמכות חיפוש בארנק, בכניסה לקולנוע, ולבתי המישפט, בשדות-תעופה ובנמלים, ובכל מקום אחר. אם תתנגדי, יהיה לך רע מאוד, ואם לא תניחי לי לחפש בארנק, אני אחפש על גופך, כי ברור לי לחפש שאתמול לא מצאתי את הסמים כי הם בוודאי על גופך. אני מכיר אתכם, מסוממים שכמו כם!" מבלי להמתין לתשובה שלח השוטר

את ידו לעבר הארנק, וניסה לערוך בו חיפוש. אביטל משכה ממנו בכוח את ארנקה וניסתה לברוח. אך השוטר היה זריז ממנה. הוא דחף את אביטל החיזות לעבר חדר המדרגות הקרוב, והעביר את ידו על חולצתה. "אני בטוח שאת מחביאה את הסמים בחולצה. ככה עושות כולן", אמר השוטר.

הרגשת הבושה וההשפלה השתלטה על אביטל. היא היתה המומה לרגע, ואחרי-כך הנחיתה את ידה בתנופה גדולה וסטרסה קשות על לחיו של השוטר, חטפה את ארנקה וברחה בריצה מהמקום.

תחת ללכת לחזרה בתיאטרון, רצה אביטל ללכת למישרדו של ידידה, חיים עילם, שהוא עורך-דין. היא התפרצה למישרדו סמוך-פנים, שערך פרוץ ועיניה בורקות: "תגיד לי, חיים, כל שוטר מחורבן יכול לדחוף לי ידיים ולהגיד שהוא עושה חיפוש על גופי? אתה רוצה להגיד לי שזה החוק במדינה שלנו?"

חיים הרגיע אותה. מוג לה כוסיקה ושמע בהקשבה רבה את סיפורה. הוא הוציא את ספרי-החוקים, עיין פה ושם ואמר לה: "אל תדאגי, הכל יהיה בסדר. אני אפנה למפקד-המחוז ואתלונן על התנהגותו של השוטר. לא היתה לו כל סמכות לעשות חיפוש על גופך, כיוון שחיפוש על אישה יכולה לבצע אך ורק שוטרת. ובנסיבות המיקרה לא היתה לו אפילו סמכות לחפש בארנקך. אני בטוח שאחרי שיקבלו את מיכתבנו יעמידו את השוטר לדין על מעשה מגונה בגופך, ולא תהיה כל תביעה נגדית של תקיפת שוטר".

חיים המשיך והסביר: "החוק בעניין חיפוש על גופו של אדם הוא מצומצם ביותר. המחוקק השתדל לשמור על חרותם הגופנית של האדם לבל תיפגע. כאשר שוטר עוצר אדם הרי הוא יכול גם לחפש בכליו ועל גופו, מכיוון שסמכות-החיפוש גלוית לסמכות המעצר. אבל גם במיקרה זה, כפי שאמרתי לך, אם הנעצרת היא אישה, יכולה רק שוטרת לערוך את חיפוש על גופה. אפילו בארנק התלוי על חזה של אישה ברצועה, ספק גדול אם יכול שוטר לחפש. נראה לי שגם בתיק כזה חייבת המחפשת להיות שוטרת. אבל בנקודה זו אין פסיקה ברורה.

"על כל פנים, החיפושים שעורכים בי כניסה לבתי-קולנוע ומקומות ציבוריים מקורן בחוק מיוחד, חוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה) תשכ"ט - 1969, המתיר לאנשי-ביטחון ושוטרים לערוך חיפוש בגופו של אדם ללא מעצר, אם יש להם חשד שאותו אדם נושא איתו שלא כדין כלי-ידי או חומרי-נפץ. השוטר אינו חל על המיקרה שלך.

"גם החיפוש על גופם של אנשים בי כניסה לבתי-מישפט מוסדר בחוק מיוחד בסעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), ומוגבל לחיפוש אחר חפצים מסוכנים.

"במיקרה של שעת-דחק, כאשר החיפוש אינו סובל דיחוי וביטחון-המדינה דורש פעולה מיידית, גם אז חייב האישור לי חיפוש לצאת מפיו של קצין-מישרה בכיר או המפקד-ל עצמו. עד כדי כך הגביל המחוקק את זכות-החיפוש ללא צו בית מישפט.

ישנו עוד סמכויות בודדות, המתירות לשוטרים לערוך חיפוש על גופו של אדם אם הוא חשוד בנשיאת פגיון או סכין, או אם הוא נמצא קרוב למקום שבו נערך (המשך בעמוד 66)

השוטר אמר לאביטל כי הוא חושד בה שהיא נושאת סמים, והוא רוצה לערוך חיפוש בארנקה. הוא הסתמך על חוקים המתירים חיפוש של חפצים מסוכנים, ככלי-ידי או סכין אצל הנכנסים לבתי-קולנוע ולבתי-המישפט.

כאשר התנגדה אביטל לחיפוש, משך השוטר בכוח את ארנקה וניסה לחטט בו כאשר הוא עדיין תלוי על גופה. אין עדיין אסמכתא אם חיפוש כזה מותר שייעשה על-ידי שוטרי-גור, גם כאשר יש לו סמכות חיפוש.

אחרי שניסה השוטר לחטט בארנק ולא הצליח, דחף את אביטל לעבר חדר-המדרגות ואמר: "את בטוח מחביאה את הסמים על גופך." נסיון לחפש על גופה של אישה אסור לשוטר באיסור חמור לפי החוק.